

[Hans Nielsen.]
 endnu ikke har faaet den Behandling, det burde faa her i Rigsdagen, og at det rettelig burde behandles paa en anden Maade end hidtil sket. Og jeg mener i saa Henseende, at det vilde have været ret, om den nuværende Regering havde forelagt dette Lovforslag sammen med Straffelovforslaget, og at disse to Lovforslag saaledes var kommet samme Sted hen. Men dette kan jo overvejes endnu, og derfor skal jeg tillade mig at stille følgende Forslag:

„Folketinget beslutter at standse Behandlingen af Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden samt at oversende dette Lovforslag til Overvejelse i det af Folketinget valgte Udvalg til Behandling af Forslag til borgerlig Straffelov.“

Formanden: Der er stillet Forslag om at standse Behandlingen af det foreliggende Lovforslag og at henvise Sagen til Behandling i det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til borgerlig Straffelov. Det er dette nu stillede Forslag, der herefter behandles.

Hendriksen: Jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede Forslag.

Ordføreren (Knud Kristensen): Efter at dette Lovforslag har været behandlet i de Udvalg, som i de forskellige Rigsdags-samlinger har været nedsat, bestaaende af Repræsentanter for samtlige Rigsdagens Partier, finder jeg det ganske meningsløst nu, da Sagen er sin Afgørelse her i Folketinget nær, at standse den og begynde forfra igen. Jeg skal med denne Motivering anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede Forslag.

P. Munch: Vi fra vor Side har ønsket at bidrage til Iværksættelse af en fornyet Undersøgelse og Behandling af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg tror, at dette paa bedre Vis kunde ske gennem et Udvalg af den Art, som vi har anbefalet. Men der er jo ogsaa en Mulighed for, at en Forhandling i Straffelovsudvalget i Tilknytning til tidligere Udtalelser her i Tinget kunde føre til en saadan Undersøgelse og Behandling, der kunde bringe et bedre Resultat end det i Øjeblikket foreliggende. Jeg skal derfor anbefale at stemme for det stillede Forslag.

Hans Nielsen: Det forundrer mig selvfølgelig ikke, at de to af de ærede Ordførere udtalte sig, som Tilfældet var. Men det vilde forundre mig mere, om de blev fulgt af alle deres Partifæller. Jeg vil sige til dem, at denne sidste Afvisning er en endnu større Fornærmelse overfor os andre end selve Lovforslaget. De ved meget vel, at jeg har sagt, ikke een men flere Gange, at det kunde tænkes, at der i Straffelovforslagets § 259 kunde indsættes Bestemmelser, som kunde anvendes overfor visse Forseelser af den her omhandlede Art. Vi har altsaa ikke ganske afvist Forhandling om dette Spørgsmaal. Nu har vi foreslaaet at henvise det foreliggende Lovforslag til Straffelovsudvalget. Jeg mente, at det var en Indrømmelse til de Herrer. Det var maaske endogsaa en lille Smule af en Tillidserklæring til den højt-ærede Justitsminister saavel som til det ærede Medlem Hr. Pürschel. Men alting er jo spildt paa den politiske Mur, vi staar overfor. Jeg forstaa nu, det er en politisk Afgørelse, de Herrer vil træffe. Den har ingenting med Ret og Billighed at gøre, det er en rent politisk Afgørelse. Og saa maa de Herrer jo se, om de har Stemmer nok.

Ordføreren (Knud Kristensen): Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, har jo Gang paa Gang, dels i Udvalget, dels her i Tinget, aabenbart givet Udtryk for, at det, der var hans Mening, var at trække Sagen ud, saaledes at Folketinget ikke fik Lejlighed til at tage Stilling til denne Sag. Det er ganske tydeligt, at denne sidste Episode er et Led i hele denne Bestræbelse; og det er af den Grund, vi agter at stemme imod det af det ærede Medlem stillede Forslag.

Hans Nielsen: Ja, det er ikke for den ærede Ordførers Skyld, jeg ønsker denne Henvisning til et andet Udvalg. Det ved jeg saa godt, at der er ikke noget at stille op ved en Forhandling med den ærede Ordfører. Men Regeringen har den Pligt, naar der gennemføres Love af et saadant Omfang som den, der her er Tale om, med saa strenge Straffebestemmelser, at sørge for, at saadanne Love er affattet paa en forsvarlig Maade, saa Folk, i nogen Grad i hvert Fald, kan forstaa dem. Men ingen ved noget om, hvor vidt dette Lovforslag rækker. Derfor har jeg foreslaaet at henvise Lovforslaget til Straffelovsudvalget, nemlig for at det kunde komme under Justitsministerens og anden